

[Brusvang]

er en, der er blevet bibragt mig af forhenværende udenrigsminister Per Hækkerup så langt tilbage som for 25 år siden.

Det næste moment, jeg gerne vil tale om, er det, der hedder uro i regeringen og uro i regeringspartierne. Jeg er en af de politikere, der har tilladt sig på forskellige enkeltpunkter at give udtryk for en anden mening end den, der har ligget i et bestemt regeringsinitiativ. Men det er ikke det afgørende. Det afgørende er, at så vidt jeg har kunnet følge med i pressen, er der ingen af de kritiske røster fra regeringspartiernes folketingsgrupper, der har kritiseret regeringen som sådan, ingen, som på nogen måde har givet udtryk for mistillid til regeringschefen.

Min partiformand, hr. Erhard Jakobsen, sagde for lidt siden, det er jo heller ikke mærkeligt med forskellige meningstilkendegivelser, når der er fire partier.

Jeg vil gerne gå et skridt videre og sige, at hvis sådanne individuelle politiske tilkendegivelser udeblev, så ville befolkningen fordomme os og ville udtale, at vi var en grå masse uden selvstændige meninger, uden selvstændig tankevirksomhed, og se, det ville være en negativ konsekvens for regeringen.

Det afgørende må være, at regeringspartierne er enige om det væsentlige: at fastholde regeringsmagten under den regeringschef, vi har, på grund af den overordnede økonomiske politik, på grund af EF- og NATO-politikken, og så i øvrigt dokumentere, at de enkelte medlemmer af de fire folketingsgrupper, der står bag regeringen, er selvstændige, aktive politikere.

Det, som oppositionen kalder for uro, er i virkeligheden udtryk for politisk vitalitet.

Formanden:

Jeg skal her give to meddelelser. Den første er, at jeg alvorligt har overvejet, om det af fru Anne Grete Holmsgård fremsatte forslag om motiveret dagsorden kunne indgå i forhandlingen. Jeg har valgt at lade det indgå i den videre forhandling og overlade til folketingets medlemmer at tage stilling til indholdet.

Den anden meddelelse er, at der vil blive en pause ca. kl. 18.15 af ca. 3 kvarters varighed.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Et af elementerne i hr. Svend Auken usandsynligt demagogiske grammofonplade – undskyld udtrykket – var et angreb på det program for teknologisk udvikling og forskning, som regeringen fremlagde i går. Også i Aktuelt kan man læse det synspunkt, at dette program er kommet for sent, og at det er udtryk for noget i retning af en falliterklæring.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de forskningsbudgetter, regeringen overtog fra den tidligere regering, var i et og alt stagnerende. I den tid, den tidligere regering sad, var der intet håb for forskningen, og der var ikke atydning af de opadstigende kurver, som vi har set, især for den erhvervsrelevante forskning, under den nuværende regering.

Når det bioteknologiske program nævnes af både hr. Svend Auken og hr. Bjørn Westh, så vil jeg gøre opmærksom på, at det var noget, regeringen startede for et lille års tid siden, og først for et par måneder siden kom socialdemokratiet med et bioteknologisk program. Hvad ligner det så at bebrejde regeringen, at den kommer for sent?

Jeg synes, det er så utrolig usagligt, hvad der er sagt af hr. Svend Auken og hr. Bjørn Westh i dag, og som står i Aktuelt i dag, at det faktisk ikke er værdigt til noget som helst andet svar end: nå.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Med fare for at forstyrre undervisningsministerens klædelige harme skal jeg sige, at jeg i min tale jo ikke angreb det nye program. Jeg sagde, at det var godt, at man omsider var kommet til den erkendelse, at der skulle gøres noget på disse områder. Jeg gjorde opmærksom på, at den tidligere industriminister gentagne gange havde forsøgt at få etableret en mere aktiv industripolitik, men hver gang var blevet mødt med krav om, at hvis der skulle bruges penge på dette område, så skulle han selv klare en stor del af finansieringen ved nedskæringer på andre budgetter.

Tag et eksempel: det teknologiske handlingsprogram, som vi diskuterede for et par år siden, var på 1,4 mia kr. Over halvdelen af det program blev finansieret ved nedskæringer på andre teknologiske bevillinger, og det førte til, at direktøren for teknologisk institut sagde, at det, der skulle have været et